

De som van twee enen is twee

Drie en vier bij elkaar opgeteld heeft bij menigeen als som zeven. Bij Jurriën Jurriën was de som twee, want hij telde elk element voor één en keek nooit naar de waarde van een element. Vandaar dat Jurriën in de supermarkt niet kon afrekenen. Liep Jurriën op straat en vond hij vijftig eikels, dan nam hij ze mee naar huis. Hij legde ze dan te drogen op de vensterbank. Eens de eikels droog waren, kraakte hij ze alle vijftig en overgoot ze met kokend water. Driemaal achtereen. Het vocht dat zo ontstond, voerde hij aan zijn kat, Remulus genaamd. Als Remulus zijn bakje had geledigd, moest hij geweldig boeren. Dat vond Jurriën zeer plezant. Soms nam Jurriën Remulus mee naar de supermarkt. Hij plaatste zijn kat voor de grap wel eens tussen de blikjes tonijn en liet hem daar achter met de belofte een blikopener voor hem te gaan kopen. Remulus, ook niet achterlijk, was al lang weer thuis eer Jurriën voor hem een opener had gekocht. Dan klom hij door het toiletraampje naar binnen, liet zich in de toiletpot vallen en ging daarna op de eettafel zitten opdrogen. Zo krijg je een dag wel gevuld.

141105